

DOMSTOLENS DOM  
den 22 november 2001 \*

I mål C-452/98,

**Nederlandse Antillen**, företrädna av P.V.F. Bos och M. Slotboom, advocaten, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

**Europeiska unionens råd**, företrätt av R. Torrent, J. Huber och G. Houttuin, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

med stöd av

**Konungariket Spanien**, företrätt av R. Silva de Lapuerta, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

av

\* Rättegångsspråk: nederländska.

Republiken Italien, företrädd av U. Leanza, i egenskap av ombud, biträdd av F. Quadri, avvocatessa dello Stato, med delgivningsadress i Luxemburg,

och av

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av P.J. Kuijper och T. van Rijn, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

intervenienter,

angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1036/97 av den 2 juni 1997 om införande av skyddsåtgärder mot import av ris med ursprung i utomeuropeiska länder och territorier (EGT L 151, s. 8),

meddelar

## DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. Jann och F. Macken (referent) samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón, M. Wathelet, R. Schintgen och V. Skouris,

generaladvokat: P. Léger,

justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid förhandlingen den 7 november 2000 av: Nederländse Antillen, företrädda av P.V.F. Bos och M. Slotboom, rådet, företrätt av G. Houttuin, Konungariket Spanien, företrätt av N. Díaz Abad, i egenskap av ombud, Republiken Italien, företrädd av F. Quadri, och kommissionen, företrädd av T. van Rijn,

och efter att den 13 mars 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

## Dom

- 1 Nederländse Antillen (nedan kallade Nederländska Antillerna) väckte, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 11 juni 1997 och som registrerades under målnummer T-179/97, med stöd av artikel 173 i EG-fördraget (nu artikel 230 EG i ändrad lydelse) talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1036/97 av den 2 juni 1997 om införande av skyddsåtgärder mot import av ris med ursprung i utomeuropeiska länder och territorier (EGT L 151, s. 8).
- 2 Genom beslut av den 5 augusti och den 15 december 1997 tilläts Konungariket Spanien, Republiken Italien, och Europeiska gemenskapernas kommission att intervensera till stöd för Europeiska unionens råds yrkanden i mål T-179/97.

- 3 Nederländska Antillerna hade tidigare, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 23 maj 1997 och som registrerades under målnummer T-163/97, väckt talan mot rådet och kommissionen och därvid dels yrkat att kommissionens förordning (EG) nr 764/97 av den 23 april 1997 om införande av skyddsåtgärder mot import av ris med ursprung i utomeuropeiska länder och territorier (EGT L 112, s. 3) skulle ogiltigförklaras, dels yrkat ersättning för skada som Nederländska Antillerna påstod sig ha lidit till följd av att nämnda förordning och förordning nr 1036/97 hade antagits.
- 4 Den 6 augusti 1997 förenades målen T-163/97 och T-179/97 på begäran av rådet vad gäller det skriftliga och det muntliga förfarandet samt domen.
- 5 Konungariket Nederländerna väckte, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 20 augusti 1997 och som registrerades under målnummer C-301/97, även talan om ogiltigförklaring av förordning nr 1036/97.
- 6 Eftersom både mål T-179/97 och mål C-301/97 avsåg talan om ogiltigförklaring av förordning nr 1036/97 hördes parterna beträffande frågan om de tidigare förenade målen T-163/97 och T-179/97 eventuellt skulle skiljas åt. Parterna hördes även beträffande frågan huruvida förfarandet eventuellt skulle vilandeförklaras eller om förstainstansrätten eventuellt skulle förklara sig avstå från fortsatt handläggning i de nämnda målen.
- 7 I enlighet med artikel 47 tredje stycket i EG-stadgan för domstolen och artiklarna 50 och 80 i förstainstansrättens rättegångsregler beslutade förstainstansrätten den 16 november 1998 att skilja målen T-163/97 och T-179/97 åt, att vilandeförklara förfarandet i mål T-163/97 tills domstolen meddelade dom i mål C-301/97 och att avstå från fortsatt handläggning i mål T-179/97 till förmån för domstolen.

## Tillämpliga bestämmelser

### *EG-fördraget*

- 8 Gemenskapens verksamhet skall, enligt artikel 3 r i EG-fördraget (nu artikel 3.1 s EG i ändrad lydelse), innefatta associering av utomeuropeiska länder och territorier (nedan kallade ULT) i syfte att öka handeln och att gemensamt främja den ekonomiska och sociala utvecklingen.
  
- 9 Enligt artikel 227.3 i EG-fördraget (nu artikel 299.3 EG i ändrad lydelse) skall de ULT som anges i bilaga IV till EG-fördraget (nu bilaga II EG i ändrad lydelse) omfattas av den associeringsordning som fastställts i fjärde delen i fördraget. Nederländska Antillerna anges i denna bilaga.
  
- 10 I artikel 228.7 i EG-fördraget (nu artikel 300.7 EG i ändrad lydelse) föreskrivs att de avtal som ingåtts i den ordning som anges i den nämnda artikeln skall vara bindande för gemenskapens institutioner och för medlemsstaterna.
  
- 11 Den fjärde delen i EG-fördraget, med rubriken ”Associering av utomeuropeiska länder och territorier”, omfattar i synnerhet artiklarna 131 (nu artikel 182 EG i ändrad lydelse), 132 (nu artikel 183 EG), 133 (nu artikel 184 EG i ändrad lydelse), 134 (nu artikel 185 EG) och 136 (nu artikel 187 EG i ändrad lydelse).

- 12 Enligt artikel 131 andra och tredje styckena i fördraget har associeringen av ULT med Europeiska gemenskapen till syfte att främja den ekonomiska och sociala utvecklingen i ULT samt att upprätta nära ekonomiska förbindelser mellan dem och gemenskapen som helhet. I överensstämmelse med principerna i ingressen till EG-fördraget skall associeringen av ULT i första hand främja invånarnas intressen och välbefinnande för att på så sätt föra dem mot den ekonomiska, sociala och kulturella utveckling som de eftersträvar.
- 13 I artikel 132.1 i fördraget föreskrivs att medlemsstaterna i handeln med ULT skall tillämpa samma regler som de enligt fördraget tillämpar inbördes.
- 14 I artikel 133.1 i fördraget föreskrivs att tullar fullständigt skall avvecklas vid import till medlemsstaterna av varor med ursprung i ULT, vilket skall ske i takt med att tullarna gradvis avvecklas mellan medlemsstaterna enligt bestämmelserna i fördraget.
- 15 I artikel 134 i fördraget föreskrivs att om tullnivån för varor från tredje land vid import till ett ULT vid tillämpning av bestämmelserna i artikel 133.1 i fördraget kan orsaka omläggning i handeln till nackdel för en medlemsstat, får denna begära att kommissionen föreslår övriga medlemsstater nödvändiga motåtgärder.
- 16 I artikel 136 i fördraget föreskrivs att rådet med utgångspunkt i de resultat som uppnåtts inom ramen för ULT:s associering med gemenskapen och på grundval av principerna i fördraget enhälligt skall anta bestämmelser om de närmare riktlinjerna för och förfarandet vid ULT:s associering med gemenskapen.

*Beslut 91/482/EEG*

- 17 Den 25 juli 1991 antog rådet, med stöd av artikel 136 i fördraget, beslut 91/482/EEG om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 263, s. 1, svensk specialutgåva, område 11, volym 18, s. 3, nedan kallat ULT-beslutet).
- 18 Enligt artikel 101.1 i ULT-beslutet skall varor med ursprung i ULT importeras till gemenskapen utan tullar eller avgifter med motsvarande verkan.
- 19 Enligt artikel 102 i ULT-beslutet skall gemenskapen inte tillämpa några kvantitativa restriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan på import av produkter med ursprung i ULT.
- 20 När varor som helt framställs inom gemenskapen eller AVS-staterna (staterna i Afrika, Västindien och Stilla havet) bearbetas eller behandlas i ett ULT skall de anses som helt framställda i ULT, enligt artikel 6.2 i bilaga 2 till ULT-beslutet.
- 21 Med avvikelse från principen i artikel 101.1 ges kommissionen, i artikel 109.1 i ULT-beslutet, befogenhet att vidta nödvändiga skyddsåtgärder ”[o]m tillämpningen av... beslut[et] resulterar i allvarliga störningar i en ekonomisk sektor inom gemenskapen eller inom en eller flera av dess medlemsstater, eller om den resulterar i att deras externa ekonomiska stabilitet äventyras eller att det uppstår svårigheter som kan leda till en försämring inom en sektor av gemenskapens verksamhet eller i en region inom gemenskapen”.

- 22 Enligt artikel 109.2 skall vid tillämpningen av punkt 1 prioritet ges åt sådana åtgärder som så litet som möjligt stör associeringen och gemenskapens funktion. Dessa åtgärder skall inte överskrida gränserna för vad som är strikt nödvändigt för att avhjälpa de svårigheter som har uppstått.
- 23 Enligt artikel 1.5 och 1.7 i bilaga 4 till ULT-beslutet får en medlemsstat hänskjuta kommissionens beslut om att införa skyddsåtgärder till rådet inom 10 arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen om beslutet. I ett sådant fall får rådet med kvalificerad majoritet anta ett avvikande beslut inom 21 arbetsdagar.

*Allmänna tull- och handelsavtalet 1994*

- 24 I artikel XIX.1a i Allmänna tull- och handelsavtalet från 1994, som återfinns i bilaga 1A till Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (nedan kallad WTO), vilket godkändes på gemenskapens vägnar genom rådets beslut 94/800/EG av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar — vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet — av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan (1986—1994) (EGT L 336, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 3), föreskrivs följande:

”Om till följd av en oförutsedd utveckling samt verkan av de förpliktelser, som en avtalslutande part åtagit sig i enlighet med bestämmelserna i detta avtal, inbegripet tullmedgivanden, en vara importeras till denna parts område i så ökade kvantiteter och under sådana förhållanden, att därigenom förorsakas eller hotar att förorsakas allvarlig skada för inhemska producenter av varor av samma slag eller direkt konkurrerande varor, skall parten vara oförhindrad att i den



utsträckning och under den tid, som må erfordras för att förebygga eller avhjälpa dylik skada, helt eller delvis upphäva förpliktelsen eller återkalla eller ändra medgivandet med avseende å denna vara.”

### *Avtalet om skyddsåtgärder*

- 25 I artikel 7.5 i Avtalet om skyddsåtgärder som likaledes återfinns i bilaga 1A till Avtalet om upprättande av WTO, föreskrivs att "[i]ngen skyddsåtgärd får återinföras mot importen av en vara som har varit föremål för en sådan åtgärd, som vidtagits efter ikraftträdandet av WTO-avtalet, under lika lång tid som en sådan åtgärd tidigare har tillämpats, under förutsättning att perioden av icke-tillämpning uppgår till minst två år”.

### *Förordning nr 764/97*

- 26 Efter det att den italienska regeringen hade ansökt om förlängning av de skyddsåtgärder mot import av ris med ursprung i ULT som infördes genom rådets förordning (EG) nr 304/97 av den 17 februari 1997 (EGT L 51, s. 1) antog kommissionen, med tillämpning av artikel 109 i ULT-beslutet, förordning nr 764/97.
- 27 Genom artikel 1 i denna förordning infördes en tullkvot som gjorde det möjligt att tullfritt importera ris med ursprung i ULT och med KN-nummer 1006, en tullkvot som var begränsad till följande kvantiteter: 10 000 ton ris med ursprung i

Montserrat och Turks- och Caicosöarna och 59 610 ton ris med ursprung i övriga ULT.

28 Enligt artikel 7 andra stycket skulle förordning nr 764/97 tillämpas från den 1 maj till den 30 september 1997.

29 Den spanska regeringen och Förenade kungarikets regering hänsköt därefter, med stöd av artikel 1.5 i bilaga 4 till ULT-beslutet, förordning nr 764/97 till rådet och begärde att rådet skulle höja den kvot som Montserrat och Turks- och Caicosöarna hade tilldelats.

*Förordning nr 1036/97*

30 Den 2 juni 1997 antog rådet förordning nr 1036/97, vilken — enligt artikel 7 — upphäver förordning nr 764/97.

31 I huvudsak skiljer sig rådets förordning från kommissionens förordning i fråga om fördelningen av kvoten mellan de olika ULT och perioden under vilken den skulle tillämpas.

32 I artikel 1 i förordning nr 1036/97 föreskrivs följande:

”Importen till gemenskapen av ris med KN-nummer 1006, med ursprung i ULT och som är befriat från tullavgift skall mellan den 1 maj och den 30 november 1997 begränsas till följande kvantiteter motsvarande råris:

a) 13 430 ton ris med ursprung i Montserrat samt Turks- och Caicosöarna,

och

b) 56 180 ton ris med ursprung i övriga ULT.”

33 Förordning nr 1036/97 trädde i kraft den 10 juni 1997 — samma dag som den offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* — och skulle tillämpas från och med den 1 maj till och med den 30 november 1997.

Den gemensamma marknaden för ris

34 Det görs åtskillnad mellan japonicaris och indicaris.

35 De risproducerande länderna i gemenskapen är huvudsakligen Frankrike, Spanien och Italien. Japonicaris utgör ungefär 80 procent av det ris som produceras i gemenskapen och indicaris utgör 20 procent. Japonicaris konsumeras framför allt i de södra medlemsstaterna och indicaris framför allt i de norra medlemsstaterna.

36 Gemenskapen har en överskottsproduktion av japonicaris och exporterar därför totalt sett denna rissort. Gemenskapens produktion av indicaris är däremot inte tillräcklig för att tillgodose behoven, och gemenskapen importerar totalt sett denna rissort.

37 Riset måste bearbetas för att kunna konsumeras. Efter att ha skördats, skalas riset för att sedan poleras i flera etapper.

38 Man skiljer i allmänhet mellan följande fyra olika etapper i bearbetningen:

— Paddyris: riset som sådant efter skörden. Det kan fortfarande inte konsumeras.

— Råris (även kallat brunt ris): ris där skalet har tagits bort. Det kan konsumeras, men kan även genomgå ytterligare bearbetning.

— Delvis slipat ris (även kallat delvis polerat ris): ris från vilket en del av fruktväggen har tagits bort. Det utgör en halvfärdig produkt som i allmänhet säljs i syfte att genomgå ytterligare bearbetning och inte för att konsumeras.

— Helt slipat ris (även kallat polerat ris): ris som är helt och hållet bearbetat, vars skal och fruktvägg helt har avlägsnats.

- 39 I gemenskapen produceras enbart helt slipat ris, medan Nederländska Antillerna enbart producerar delvis slipat ris. Delvis slipat ris med ursprung i Nederländska Antillerna måste således genomgå ytterligare bearbetning för att kunna konsumeras i gemenskapen.
- 40 Ett halvdussin företag etablerade i Nederländska Antillerna bearbetar råris från Surinam och från Guyana till delvis slipat ris.
- 41 Denna bearbetning är tillräcklig för att riset skall anses utgöra en vara med ursprung i ULT, enligt reglerna i bilaga 2 till ULT-beslutet.

## Talan

- 42 Nederländska Antillerna har yrkat att domstolen skall ogiltigförklara förordning nr 1036/97 och förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.
- 43 Till stöd för talan har Nederländska Antillerna åberopat åtta grunder som avser att det förekommit maktmissbruk, att principen om rättssäkerhet har åsidosatts, att artikel 133.1 i fördraget har åsidosatts, att artiklarna 132.1 och 134 i

fördraget jämförda med artikel 102 i ULT-beslutet och artikel 4 i rådets beslut 64/349/EEG av den 25 februari 1964 om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna med Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 93, s. 1472) har åsidosatts, att artikel 7.5 i avtalet om skyddsåtgärder och artikel 228.7 i fördraget har åsidosatts, att artikel 109.1 i ULT-beslutet, artikel 109.2 i samma beslut och, slutligen, artikel 190 i EG-fördraget (nu artikel 253 EG) har åsidosatts.

44 Rådet, med stöd av kommissionen, Konungariket Spanien och Republiken Italien, har yrkat att domstolen skall

— avvisa Nederländska Antillernas talan,

— i andra hand ogilla talan,

— förplikta Nederländska Antillernas regering att ersätta rättegångskostnaderna.

Huruvida Konungariket Spanien får intervensera i målet

45 Nederländska Antillerna har inledningsvis gjort gällande att domstolen inte kan beakta de synpunkter som Konungariket Spanien har framfört i sin interven-

tionsinlaga, eftersom det inte finns något gemenskapsrättsligt samband mellan Nederländska Antillerna och denna medlemsstat. Konungariket Nederländernas ratificering av Konungariket Spaniens anslutningsfördrag omfattar nämligen endast Nederländernas europeiska territorium.

- 46 I motsats till vad Nederländska Antillerna har anfört får Konungariket Spanien intervensera i målet. I enlighet med artikel 37 första stycket i EG-stadgan för domstolen får medlemsstaterna intervensera i alla tvister inför domstolen. Att Konungariket Nederländernas ratificering av Konungariket Spaniens anslutningsfördrag endast omfattar Nederländernas territorium i Europa inverkar inte på Konungariket Spaniens möjlighet att utöva sina rättigheter såsom medlemsstat.

### Upptagande till sakprövning av talan om ogiltigförklaring

- 47 Nederländska Antillerna har anfört att de enligt stadgan för Konungariket Nederländerna är ett av de tre områden som utgör Konungariket Nederländerna, och att de kan tillvarata sina egna intressen. Nederländska Antillerna har i detta hänseende gjort gällande att Konungariket Nederländerna inte alltid fullt ut tillvaratar deras intressen. De har egen behörighet vad avser ekonomiska frågor och bör självständigt kunna skydda sin ekonomi genom att väcka talan om ogiltigförklaring av förordning nr 1036/97 vid gemenskapsdomstolarna. I den deklaration som den nederländska regeringen gjorde i bilaga 8 till ULT-beslutet betonade regeringen att Nederländska Antillerna i förhållande till Konungariket Nederländerna är fria att väcka talan mot åtgärder som vidtas med stöd av nämnda beslut. Eftersom de är ett ULT som nämns i den fjärde delen i, och i bilaga IV till, EG-fördraget anser Nederländska Antillerna att de inte måste visa att de berörs direkt och personligen av förordning nr 1036/97.

- 48 Nederländska Antillerna har även gjort gällande att de, i likhet med Europaparlamentet, har rätt att väcka talan om ogiltigförklaring när deras talan syftar till att skydda de rättigheter som de tilldelats i fördraget.
- 49 Nederländska Antillerna har följaktligen begärt att domstolen genom en analog tillämpning av artikel 173 andra och tredje stycket i EG-fördraget (nu artikel 230 EG andra och tredje stycket i ändrad lydelse) skall avgöra frågan om deras talerätt, eftersom deras talan i förevarande mål syftar till att skydda deras rättigheter.
- 50 Varken det andra eller det tredje stycket i artikel 173 lämpar sig emellertid för analog tillämpning (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 21 mars 1997 i mål C-95/97, Région wallonne mot kommissionen, REG 1997, s. I-1787, punkt 6, och av den 1 oktober 1997 i mål C-180/97, Regione Toscana mot kommissionen, REG 1997, s. I-5245, punkt 6). Av detta följer att frågan om Nederländska Antillernas talerätt skall prövas enligt artikel 173 fjärde stycket i fördraget.
- 51 I den mån Nederländska Antillerna utgör en juridisk person enligt nederländsk nationell rätt kan de i princip väcka talan om ogiltigförklaring med stöd av den nämnda bestämmelsen, enligt vilken varje fysisk eller juridisk person får väcka talan mot ett beslut som är riktat till honom eller mot ett beslut som, även om det utfärdats i form av en förordning eller ett beslut riktat till en annan person, direkt och personligen berör honom.
- 52 Då förordning nr 1036/97 inte är ett beslut som är riktat till Nederländska Antillerna, i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget, skall domstolen undersöka huruvida den utgör en rättsakt med allmän giltighet eller om den skall betraktas som ett beslut som utfärdats i form av en förordning. För att bestämma om en rättsakt har allmän giltighet eller ej skall rättsaktens art prövas samt de rättsverkningar som den är avsedd att få eller som den faktiskt får (dom av den 6 oktober 1982 i mål 307/81, Alusuisse mot rådet och kommissionen, REG 1982, s. 3463, punkt 8; svensk specialutgåva, volym 6, s. 523).



- 53 Genom att anta förordning nr 1036/97 vidtog rådet i detta fall åtgärder med allmän giltighet som tillämpas utan åtskillnad på import av ris med ursprung i samtliga ULT.
- 54 Förordning nr 1036/97 har följaktligen genom sin art allmän giltighet och utgör inte ett beslut i den mening som avses i artikel 189 i EG-fördraget (nu artikel 249 EG).
- 55 Domstolen skall dock undersöka om Nederländska Antillerna, trots förordningens allmänna giltighet, kan anses beröras direkt och personligen av denna. En rättsakts allmänna giltighet utesluter nämligen inte att den kan beröra vissa fysiska eller juridiska personer direkt och personligen (se dom av den 18 maj 1994 i mål C-309/89, Codorniu mot rådet, REG 1994, s. I-1853, punkt 19; svensk specialutgåva, volym 15, s. 141).
- 56 Nederländska Antillerna har gjort gällande att de berörs direkt och personligen av förordning nr 1036/97 i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget.
- 57 Vad gäller frågan huruvida Nederländska Antillerna berörs personligen har de gjort gällande att det är uppenbart att de berörs personligen av en åtgärd som begränsar handeln med ris från ULT till gemenskapen. ULT, som Nederländska Antillerna hör till, omnämns som "begränsad grupp" i bilaga 4 till fördraget och i bilaga 1 till ULT-beslutet. I enlighet med artikel 109 i ULT-beslutet borde dessutom de konsekvenser som de planerade skyddsåtgärderna skulle kunna få för Nederländska Antillernas ekonomi ha beaktats när åtgärderna antogs. Nederländska Antillerna har gjort gällande att rådet, vid det tillfälle då

förordning nr 1036/97 antogs, kände till att de var det ULT som relativt sett exporterade avgjort mest ris till gemenskapen.

- 58 Vad vidare gäller frågan huruvida Nederländska Antillerna berörs direkt av förordning nr 1036/97 har de betonat att åtgärden inte lämnar någon möjlighet för medlemsstaterna att göra skönsmässiga bedömningar för att verkställa den. Dessutom medför åtgärden att allvarliga begränsningar införs för en betydelsefull sektor av Nederländska Antillernas ekonomi, nämligen marknaden för risprodukter, som utgör 0,9 procent av deras bruttonationalprodukt för år 1996.
- 59 Vid förhandlingen gjorde sökanden vidare gällande att förstainstansrätten i domen av den 10 februari 2000 i de förenade målen T-32/98 och T-41/98, Nederländska Antillerna mot kommissionen (REG 2000, s. II-201), under liknande omständigheter ansåg att den talan om ogiltigförklaring som Nederländska Antillerna hade väckt med stöd av artikel 173 fjärde stycket i fördraget kunde upptas till sakprövning.
- 60 Domstolen konstaterar att för att fysiska eller juridiska personer skall anses vara personligen berörda krävs, enligt fast rättspraxis, att deras rättsliga ställning berörs, på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer och därigenom försätter dem i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett beslut är riktat till (se särskilt dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 197, 223, svensk specialutgåva, volym 1, s. 181, och av den 2 april 1998 i mål C-321/95 P, Greenpeace m.fl. mot kommissionen, REG 1998, s. I-1651, punkt 7).
- 61 Vad först gäller de egenskaper som är utmärkande för Nederländska Antillerna i förhållande till andra ULT, har de gjort gällande att det genom förordning nr 1036/97 införs allvarliga begränsningar inom en betydelsefull sektor av deras ekonomi.

- 62 Det är visserligen riktigt att införandet av skyddsåtgärder påverkar marknaden för risprodukter, men enligt de uppgifter som Nederländska Antillerna själva har lämnat utgjorde denna sektor enbart 0,9 procent av deras bruttonationalprodukt för år 1996.
- 63 Under dessa omständigheter har det varken styrkts att förordning nr 1036/97 medför allvarliga konsekvenser inom en betydelsefull sektor av Nederländska Antillernas ekonomi, till skillnad från alla andra ULT, eller att Nederländska Antillerna har berörts av skyddsåtgärderna i fråga på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem i förhållande till andra ULT som också avses i förordning nr 1036/97.
- 64 Det allmänna intresse som ett ULT, såsom behörig enhet i ekonomiska och sociala frågor inom sitt territorium, kan ha av en utgång som är gynnsam för den ekonomiska utvecklingen i området är under alla omständigheter inte i sig tillräckligt för att det skall anses vara berört av bestämmelserna i förordning nr 1036/97 i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket, eller — *a fortiori* — personligen berört av denna förordning.
- 65 Nederländska Antillerna har således inte visat att de är personligen berörda av förordning nr 1036/97 på grund av utmärkande egenskaper.
- 66 När det därefter gäller frågan huruvida Nederländska Antillerna befinner sig i en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer och därigenom försätter dem i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett beslut är riktat till, har Nederländska Antillerna gjort gällande att de exporterade avgjort mest ris med ursprung i ULT till gemenskapen och att rådet kände till denna speciella situation vid den tidpunkt då förordning nr 1036/97 antogs och borde ha beaktat den vid bedömningen av de planerade skyddsåtgärdernas inverkan på Nederländska Antillernas ekonomi.

- 67 Vad avser det sista påståendet i föregående punkt erinrar domstolen om att rådets eller kommissionens skyldighet, på grund av särskilda bestämmelser, att beakta följderna för vissa enskildas situation av den rättsakt som de avser att anta kan medföra att de sistnämnda försätts i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett beslut är riktat till (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 januari 1985 i mål 11/82, Piraiki-Patraiki m.fl. mot kommissionen, REG 1985, s. 207, punkterna 28 och 31, och av den 11 februari 1999 i mål C-390/95 P, Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. I-769, punkt 25).
- 68 När kommissionen avser att vidta skyddsåtgärder med stöd av artikel 109.1 i ULT-beslutet skall den, såvitt omständigheterna i det enskilda fallet inte utgör hinder, undersöka vilka negativa återverkningar som dess beslut kan få på ekonomin i berörda ULT samt för de berörda företagen (se domstolens dom i det ovannämnda målet Antillean Rice Mills m.fl. mot kommissionen, punkt 26).
- 69 Eftersom förordning nr 1036/97 antogs med stöd av artikel 1.5—1.7 i bilaga 4 till ULT-beslutet, var rådet även skyldigt att beakta vilka följder de planerade skyddsåtgärderna kunde få för berörda ULT och för de berörda företagen.
- 70 Det framgår emellertid av domen i det ovannämnda målet Piraiki-Patraiki m.fl. mot kommissionen att konstaterandet att det föreligger en sådan skyldighet inte är tillräckligt för att visa att dessa ULT och företag berörs personligen av åtgärderna i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget.
- 71 I punkt 28 i nämnda dom konstaterade domstolen att kommissionen var skyldig att undersöka vilka negativa återverkningar som dess beslut kunde få på

ekonomin i den berörda medlemsstaten samt för de berörda företagen. Domstolen drog emellertid inte enbart på grundval av detta konstaterande slutsatsen att samtliga berörda företag berördes personligen i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget. Tvärtom ansåg domstolen att endast de företag som redan hade ingått avtal som skulle fullgöras under den period som det omtvistade beslutet skulle tillämpas, och vars fullgörande helt eller delvis hindrades på grund av beslutet, var personligen berörda i den mening som avses i artikel 173 fjärde stycket i fördraget (se domen i det ovannämnda målet Piraiki-Patraiki m.fl. mot kommissionen, punkterna 28, 31 och 32).

- 72 Av det ovan anförda följer att konstaterandet att rådet vid antagandet av förordning nr 1036/97, såvitt omständigheterna i förekommande fall inte utgjorde hinder, var skyldigt att beakta vilka negativa återverkningar som förordningen kunde få på ekonomin i berörda ULT samt för de berörda företagen på intet sätt befriar Nederländska Antillerna från nödvändigheten att styrka att de berörs av förordningen på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer.
- 73 Omständigheten att Nederländska Antillerna exporterade avgjort mest ris med ursprung i ULT till gemenskapen särskiljer dem inte från alla andra ULT. Även om påståendet att de skyddsåtgärder som föreskrivs i förordning nr 1036/97 kommer att få betydande socioekonomiska följder för Nederländska Antillerna skulle visa sig vara riktigt, förhåller det sig inte desto mindre så att följderna är likartade för övriga ULT.
- 74 Den ekonomiska verksamheten i förevarande fall, det vill säga att ris från tredje land behandlas i ett ULT, är en affärsverksamhet som när som helst kan bedrivas av vilket företag som helst i vilket ULT som helst. Fabriker för behandling av ris finns även i andra ULT än Nederländska Antillerna, till exempel i Montserrat och på Turks- och Caicosöarna. En sådan ekonomisk verksamhet särskiljer följaktligen inte Nederländska Antillerna från alla andra ULT.

- 75 Nederländska Antillerna har, mot bakgrund av övervägandena ovan, inte visat att de berörs i sin rättsliga ställning på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem från alla andra personer och därigenom försätter dem i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett beslut är riktat till.
- 76 Domstolen behöver inte pröva huruvida Nederländska Antillerna berörs direkt av förordning nr 1036/97, eftersom de inte har visat att de berörs personligen av förordningen.
- 77 Under dessa omständigheter skall talan avvisas.

### Rättegångskostnader

- 78 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet har yrkat att Nederländska Antillerna skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Nederländska Antillerna har tappat målet och skall därför ersätta rättegångskostnaderna. Intervenienterna Konungariket Spanien, Republiken Italien och kommissionen skall bära sina rättegångskostnader, i enlighet med artikel 69.4 i samma rättegångsregler.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN

följande dom:

- 1) Talan avvisas.
- 2) Nederländska Antillerna skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Konungariket Spanien, Republiken Italien och Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader.

Rodríguez Iglesias

Jann

Macken

Gulmann

Edward

La Pergola

Puissochet

Sevón

Wathelet

Schintgen

Skouris

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 22 november 2001.

R. Grass

G.C. Rodríguez Iglesias

Justitiesekreterare

Ordförande